

VĚTRNÍK

Větrník - roč. XII. - č. 5/79

Vysoké nad Jizerou 25.9.1979

Zahájení školního roku ve vysoc- ké ZŠ

V pondělí 3. září v 8 hod. se sešli vysocí školáci, jejich učitelé a čestní hosté, aby v parku u pomníku J. Horáčka slavnostně zahájili nový školní rok. Všechny přítomné uvítal zástupce ředitele ZŠ ve Vysokém nad Jiz., P. Polák. Po krátké kulturní vložce se hlavní pozornost obrátila k prvňáčkům. Od svých starších spolužáků dostali květiny a obrázkové abecedy, za obor pro občanské záležitosti jim předala hodně úspěchů I. Kehořová a předala jim dárčky s blahopřáním. Poté promluvil zástupce ONV s. Sourný a předseda ÚO KSČ J. Soukup. Hlavní projev pak přednesla ředitelka vysoké ZŠ B. Jodasová. Po skončení programu se žáci se svými učiteli odebrali do tříd, kde si vynoslechli slavnostní proslov ministra školství.

Přejeme všem školákům úspěšný rok a pěkné známky!

4. plenární zasedání MěstNV ve Vysokém nad Jizerou dne 18. června 1979 schválilo pracovní plán rady a pléna MěstNV na II. pololetí 1979 a zároveň o plnění jednotného kulturního plánu od počátku roku. Uložilo komisi výstavby MěstNV zajistit vypracování plánu kabelového rozvodu telefonu ve Vysokém nad Jizerou s předností u nové zástavby včetně návrhu na zřízení nové telefonní ústředny.

5. plenární zasedání MěstNV ve Vysokém nad Jizerou dne 27. srpna 1979 schválilo zprávu ředitelů škol o přípravě nového školního roku, zprávu finanční a plánovací komise MěstNV o hospodaření MěstNV za I. pololetí 1979 a zprávu o podaných stížnostech v roce 1978.

Z činnosti ZO ČSPB

Vážení čtenáři, dovolte nám několik slov o práci naší ZO ČSPB ve Vysokém nad Jizerou, ve II. čtvrtletí letošního roku.

Byla to především spolupráce naší organizace při přípravě a celkovém průběhu květnových oslav, kde některé části oslav naše organizace zajišťuje.

Tak ve spolupráci s NF, MěstNV, ZŠ a ZOU zajistili důstojné přijetí štafety mládeže Pod partyzánskou vlajkou. Tato štafeta vede po památných místech boje proti fašismu za ohupace naší vlasti, hitlerovským Německem.

Její poslání spočívá v tom, aby naši mladí občané, kteří nepoznali co je fašismus sami na sobě, se seznámili s místy, která se zvláště významně zapsala do dějin okupace a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou v roce 1945. Jako lonského roku, tak i letos bylo Vysoké nad Jiz. jedním z míst, kde přijetí štafety bylo hodnoceno hodně vysoko. Děkujeme všem, kteří se o to bezprostředně zasloužili.

Tradičně byla uspořádána mírová manifestace k 34.výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Bylo vzpomenuť všech, kteří položili své životy za svobodu naší vlasti a všech, kteří se podíleli na porážce fašistického Německa. Večer pak byla palena vatra míru, spojená s lampionovým průvodem.

V rámci mezinárodního roku dítěte, z iniciativy naší organizace, provedla PO úpravu pomníku školáka Nesvadby z Konrachtic, který byl zastřelen při přenášení Vysokého nad Jizerou v květnových dnech 1945 Volksturmem a Hitlerovou mládeží. Materiál pro úpravu poskytl MěstNV. Všem, kteří se na této akci podíleli, srdečně děkujeme.

ZO ČSPB uspořádala pro pionýry ZDŠ ve Vysokém nad Jiz. jako každý rok jednodenní zájezd na památná místa boje. Letošní trasa vedla na Náchodsko, kde si pionýři prohlédli pevnost Dobrušev, Nové Město nad Metují-zámek, Černo-zámek a pak ještě zoologickou zahradu ve Dvoře Králové.

Zájezd byl pěkný, všem se líbil a rozhodně můžeme říci, že splnil svoje poslání. Finanční úhradu zájezdu provedl OV ČSPB v Semilech za přispění MěstNV a DV je notky ve Vysokém nad Jiz.

ZO ČSPB srdečně děkuje všem, kteří se podíleli na tomto zájezdu pro naši mládež směnu.

Co říci na závěr? Jsme poměrně malá organizace, sdružující přímé účastníky odboje a jejich pozůstalé. Věková hranice našich členů je značně vysoká. Přesto se však snažíme podle sil přispět k výstavbě naší společnosti, zachovat světu mír, který je základem pokojné, tvořivé práce.

Výbor ZO ČSPB

Nemocnice na kraji města

V době mého mládí stála všeobecná veřejná nemocnice ve Vysokém nad Jizerou opravdu na kraji jižního konce města. V roce 1900 to byly dvě budovy. Velká přední, tak jak dnes stojí, byl skutečně poslední dům u silnice k Konrachticům. Malá stála vzadu u polní cesty a od začátku se jí říkalo pavilón. Park kolem těchto budov byl velmi malý. Vůředu velké budovy byla malá špička louky směrem k městu, která je dodnes zachovaná, ale na východní straně byl plot velmi blízko budovy. Přesně nad pavilónem vedla polní cesta a plot sousedil se zahradou Oldřicha Kramáře, kterážto zahrada byla mnohem později k nemocnici přidělena.

Pavilón stál až u polní cesty a byla to pro nás děti budova velmi tajemná. Chodily jsme kolem po špičkách a často jsme viděly otevřenými dveřmi do tak zvané "umrlíci" komory. Veliký, světlý kříž tam stojící budil v nás posvátnou hrůzu. Dále jsme věděly, že v zadním pavilónu jsou těžce nemocní, a to nejen s nemocemi nakažlivými, ale též nevyléčitelnými, no zkrátka se říkalo, že kdo se dostane na pavilón, to jako by tu už umíráčkem zvonili.

Ve velké budově, v době, o které píši, to asi vypadalo takhle. Když se tam vešlo, tak po několika schodech nahoru byly napravo skleněné dveře. Iad byla čekárna a za ní byt pro lékaře. Nalevo byla ordinace a operační sál. Pokud nemocných byly nahoře v I. poschodí. Dole v suterénu byla kuchyně. Pokud moje paměť sahá, byl tam dr. Klíma, ale nevím jestli byl ženat, ani nevím, jak byl ve Vysokém dlouho. Po něm přišel dr. Adolf Šváb. A to byly pro nemocnici zlaté časy. Byl osobně velmi milý a uměl to dobře s lidmi. Z daleka široka chodili lidé za ním do nemocnice. To si dobře vzpomínám, protože jsme měli v ulici k nemocnici nekažství, co lidí se u nás denně stavovalo, co šli za dr. Švábem. Operoval, měl pacienty s nakažlivými

chorobami a dokonce i zuby plomboval. Léčil všechno. Měl velikou klientelu, byl volán daleko do vesnic, a tak byl první, kdo měl ve Vysokém automobil. To bylo tak v letech 1908-1910. Auto jezdilo pomalu a vydávalo veliký rámus. Měla jsem pejska Voříška. Ten byl tak zvyklý na jeho rychlost a rámus, že ani nevstal, když si náhodou hověl uprostřed ulice. Pan doktor obyčejně slezl z auta, Voříška odehnal a nak jel dál. Panu doktorovi ke všeobecné oblíbenosti pomáhala nemálo i jeho paní. Byla malá, silnější, usměvavá a ke každému vlnivá. Často jsem slyšela, jak si lidé z vesnic u nás v krámě vypyřovali, že museli mnoho hodin v čekárně na pana doktora čekat, ale že tam přišla paní doktorová a vesele se se strejcem a tetkami bavila, vyptávala se na jejich poměry a starosti v hospodářství, dovedla se přizpůsobit zájmu těch horských lidí a oni potom nedali dopustit na doktora a jeho paní. Mimo lékaře bydlely v nemocnici ještě dvě rodiny. Šilhánovi a Havlíčkovi, Šilhán byl domovník, ošetřovatel, poslíček, zkrátka muž pro všechno, ale byl také asistent při operacích. Jeho žena, velmi příjemná paní, vedla celou nemocenskou kuchyn. Moc málo ji lidé znali, což při její veliké práci a odpovědnosti je jistě pochopitelné, že z nemocnice nevycházela. Měli tři děti.

Další obyvatelé byla rodina Havlíčková. Pan Havlíček byl muž málemluvný, býval vidět ve městě, když nakupoval v lékárně léky. Byl to ošetřovatel mužů a jeho tichá, milá paní byla ošetřovatelkou žen. Obývali malou světničku v poschodí. Ve volných chvílích paní Havlíčková také navlékala koralce. Měli dvě děti.

Do nemocnice docházel denně Antonín Nečasel, co by správce a na celý den tam chodila prát a žehliti paní Junková. Dr. Šváb byl ve Vysokém dlouho a po jeho odchodu do Plzně přišel dr. Audrnka, ale to jsem už i já odešla z Vysokého, takže o nich už nic nevím.

Sestaveno podle zapůjčených starých výkazů a dokladů

V r. 1897 na základě usnesení okresního zastupitelství ve Vysokém bylo započato s výstavbou Všeobecné veřejné nemocnice. Pozemek ve výměře 1142 m² věnovala zdarma vysoká obec. Občanská záložna ve Vysokém věnovala na zřízení vodovodu 2291 zl. Celkový náklad stavební a zařizovací činil 53 543 zl. 92 kr. Byly postaveny dvě budovy. Hlavní budova byla jednopatrová 26x10 m a druhá menší byl infekční pavilón 25x12 m s přístavkem vzadu pro nitevnu a umrlčí komoru. Vnitřní rozdělení bylo následující:

Hlavní budova: suterén - kuchyně, prádelna, mandlárna, žehlárna, dvě místnosti pro prádlo, sklep a dvě komory
přízemí - tři místnosti pro nemocné, ordinace a operační místnost, kancelář, kuchyně, dvě koupelny a dva záchody, byt pro lékaře
1. patro - sedm místností pro nemocné, byt pro ošetřovatele, místnost pro šaty a prádlo, dvě koupelny a dva záchody

Potřebnou vodu pro obě budovy dodával větrný motor (kolo), umístěný nad studní na severní straně u hlavní budovy.

V infekčním pavilónu byly dvě místnosti pro nemocné. Osvětlení bylo v obou budovách acetylenové. Postelí pro pacienty bylo nejvýše 53. Nemocnice byla dána do provozu v r. 1899. Prvním lékařem byl dr. Alíma. Ze zprávy o činnosti vydané v r. 1905 se dovídáme, že ošetřování nemocných vykonávají dva ošetřovatelé a jedna ošetřovatelka. Primářem ústavu v r. 1905 byl dr. Adolf Šváb a celkem za rok bylo ošetřeno 718 pacientů. O veliké oblíbenosti dr. Švába bylo psáno již vpředu. Jiné zprávy, jak to vypadalo v nemocnici před první světovou válkou, nemám, ani nevím, kdy z Vysokého dr. Šváb odešel. Jen ještě vzpomínám, že se zde léčili za první světové války i vojáci. Až teprve v r. 1925 vydává dr. Alois Pluhař zprávu o činnosti, kde líčí státní nemocnici v r. 1920, kdy nastoupil ve Vysokém jako primář. Přišel z vinohradské nemocnice v Praze.

Personál byl stále týž. Antonín Šilhán, domovník, sluha a ošetřovatel v jedné osobě, Josef Havlíček, ošetřovatel, jeho žena Anežka Havlíčková, ošetřovatelka a E. Šilhánová, kuchařka. To bylo vše.

Celý stav nemocnice v r.1920 byl vlivem doby velmi sešlý. Acetylenové světlo bylo zrušeno a elektrické dosud nezavedeno. Osvětlení i v operačním sále bylo jen petrolejovou lampou. Teplá voda se donášela z kuchyně, kde se ohřívala na plotně v plechových hrncích. Vyvážení nástrojů se dělalo také buď v kuchyni, nebo na lihu. Elektrika se zavedla až ke konci r. 1920. Přes tyto nepříznivé okolnosti bylo v r.1920 za I.čtvrtletí vykonáno 44 operativních zákroků. Lůžek bylo 56.

V r.1922 byly pořizovány nové matrace i nábytek, doplňováno prádlo a koupen rentgen. V témže roce přišel do Vysokého jako obvodní lékař dr.Lhota a ten pravidelně asistoval při operacích a současně zastával instrumentáře.

V r.1923 nastoupil lékař dr.J.Vávra a jedna ošetřovatelka. V r.1924 byl zvýšen počet lůžek na 63. Operační sál se postupně vybavoval novými instrumenty a začal se stavět obytný dům pro zaměstnance. Stavba byla dokončená v r.1925 a z bývalého primářova bytu byly zřízeny ještě dva pokoje pro nemocné.

V r.1927 odchází primář dr.Alois Pluhař do Semil. Další zprávu o činnosti vysoké nemocnice v letech 1933-37 podává primář dr.Vladimír Piša. V r.1933 má už nemocnice primáře, sekundáře a 5 civilních ošetřovatelek. Dále jednoho strojníka, kuchařku, bradlenu a 8 služebných. Počet postelí je 90. Pacientů v r.1933 je 1 332. Operací bylo provedeno celkem 719.

V r.1935 nastoupilo 3 ošetřovatelek spolku Diakonie. Byl vybudován operační sál asentický i septický s moderním vybavením.

V r.1936 bylo započato s přístavbou infekčního pavilónu. Nástavbou se rozmnožil počet lůžek na 50 a vznikla dvě oddělení a byt pro lékaře a ošetřovatelku. Opravy si vyžádaly celkový náklad 700 000 Kč.

V r.1937 bylo léčeno celkem 2 130 pacientů. A tak během sedmi let se budova nemocnice uvedla do dobrého stavu. Bylo zřízeno ústřední topení, vybaveny koupelny, umývárny, moderně byla vybavená kuchyně, rovněž prádelna a žehlárna. Samozřejmě byly doplněny a zmodernizovány lékařské nástroje a přístroje. Zbývalo ještě vybudovat novou umrlčí komoru a pitevní síň. Pak přišla okupace. Do nemocnice byl dosazen primář Němec dr.Erik Malý. Byl zde až do konce protektorátu a v květnu 1945 s celou rodinou spáchal sebevraždu.

Po něm se stal primářem dr.Karel Sátor a v r.1946 převzal vedení dr. Antonín Pavlíček až do r.1951. Tehdy se všechny malé monoprimaryáty, to je nemocnice, kde všechna oddělení, jako třeba ve Vysokém - chirurgické, interní, porodní i infekční byly pod vedením jednoho primáře, rušily. Tak i nemocnice ve Vysokém se z tohoto důvodu rušila a pacienti Vysoka byli převezeni do nemocnic v Jilemnici, Lounici, Vrchlabí a Hradci Králové. Občané ze širokého okolí na veřejných schůzích bouřlivě proti zrušení nemocnice ve Vysokém protestovali, ale nic jim to platné nebylo. Poukazovali hlavně na to, že povětrnostní podmínky města i kraje jsou velmi těžké, mnoho sněhu a vánice v zimě často i na několik dní vyřadí veškerý provoz a odřízne tak město od světa, že Jilemnice, Lounice, Vrchlabí i Hradec jsou příliš daleko atd. Jela jsem v té době brzy po zrušení autobusem z Jablonce nad Nisou a ve Zlaté Olešnici nastoupila celá udýchaná dospívající žena a hned mi začala vyprávět: "Jedu navštívit maminku do Jilemnické nemocnice. Ach, paní, jak my vzpomínáme na vysokou nemocnici! Tam jsem šla pěkně až po obědě, všechno jsem měla doma hotové, v klidu jsem si odbyla v nemocnici návštěvu, ještě jsem si něco ve Vysokém nakoupila a zas večer jsem byla zrátky doma. Teď mně na to praskne celý den. A to víte, mám děti, to musím na celý den někoho sehnat, kdo by u nich pohlídal, a ráno ten kvátl, než to v chvilivě podojím a všechno zařídím a přijedu domů až po šesti večír." A tak lidé dlouho naříkali, než si na to zvykli. Staří ještě občas vzpomenu, ale mladí už ani nevědí, že tady kdy všeobecná nemocnice byla.

Mně se po zrušení nemocnice zdálo, že naše městečko je mnohem tižší a smutnější a vzpomínám často, co lidí ze širokého okolí se u nás stavovalo, když byli navštívit svého pacienta v nemocnici. Dnes už výborné autobusové i telefonní spojení, milé, příjemné a čisté prostředí, vzorné a pečlivé ošetření na všech odděleních Jilemnické i Lounické nemocnice získalo si

nostunně přiznání, důvěru i lásku všech občanů Vysocka. Po zrušení nemocnice v r.1951 bylo rozhodnuto využít vhodné nadmořské výšky (703 m), čistého horského vzduchu a také zařízení operačních sálů a umístit ve Vysokém léčebnu kostní tuberkulózy. Primářem se stal dr.Panocha z Turnova a po něm dr.Petr Putolov, který zde setrval až do zrušení léčebny v r.1972, kdy se začalo s přestavbou a úpravou nemocničních budov pro "Ústav pro plastickou a rekonstruktivní chirurgii ruky a končetin". Personál zdravotníků a nemocný se rozešel pracovat do jiných zdravotnických zařízení semilského okresu a ve Vysokém zůstala v provozu jen kuchyně, kde se vařilo pro řemeslníky, kterých se tu vystřídala celá řada. Stavělo a přestavovalo se všechno za osobního dohledu budoucího primáře ústavu dr.Jaroslava Vejvalky ČSc. Přestavba trvala dlouho a nový ústav byl oficiálně otevřen koncem roku 1975. Již z názvu nového ústavu vyplývá, že se jedná o úzce specializovaný obor a že se zde soustředí pacienti ze široké spádové oblasti. Už dlouho před zahájením provozu v r.1974 bylo natné určit jeden ambulantní den v týdnu a provádět odborné vyšetření a provizorní záznamy budoucích pacientů. Nový ústav je dnes už obsazen a je známý a velmi vyhledávaný od občanů celé naší vlasti.

Františka Jandová

Představení pro děti

V rámci Mezinárodního roku dítěte přijal Dětský divadelní soubor z Josefova Dolu pozvání domácího souboru Krakonoš a sehrál 4.září 1979 ve Vysokém pohádku z přírody s názvem Jak květiny přezimovaly. Toto živé představení shlédlo téměř 250 dětských diváků, kterým tak Divadelní soubor Krakonoš spolu s vedením ZDŠ ve Vysokém přičinil neobvyklé zahájení školního roku. I pro děti z Josefova Dolu to byl příjemný zážitek, vždyť po občerstvení je přišel pozdravit i sám náš hr Krakonoš, poděkoval jim za odvedenou práci a nakonec i zamával za odjíždějícím autobusem.

Po stopách našich divadelních předků

Tak zněl název akce, kterou přičinil OV SČDO ve spolupráci s divadelním souborem Krakonoš na zahájení divadelních prázdnin. Všichni účastníci se sešli v počtu 40 v místě, kde divadlo má téměř dvoustletou tradici, u divadelní budovy Krakonoš ve Vysokém nad Jiz., ráno v 8 hodin 1.7.1979. Mezi sebou uvítali milé hosty - scénografa Miloše Honsu, vedoucího technického oddělení Národního divadla Pavla Horu a tajemnici OV SČDO Boženu Baleckou. Odtud se přešlo do Vlastivědného muzea, kde se nás ujala Jiřina Doubalíková, dlouholetá pracovnice muzea a nadšená příznivkyně divadla. Její poutavý výklad by se dlouho poslouchal, leč čas ubíhal, a tak se početná skupina vydala směrem na Starou Ves. Tady byla cílem místa, kde v dřívějších dobách naši předci hrávali divadlo. Vypravěči se stali místní občané Ducháček a Večerník. Abychom mohli postupovat dále, museli jsme se obrátit zpět k Vysokému přes Barejtův kopec. Rozhled na všechny strany, voňavý vzduch a čerstvý větřík nám nahrály slova. Z Vysokého jsme sešli do Sklenářic a podrobně zvěděli, jak to vlastně bylo s medvědem ve vysokém městském znaku. Divadlo bez hudby si snad ani nedovedeme představit, proto nás sklenářický rodák a ochotník Josef Tomeš zavedl i rodné chalupě zakladatele, podkrkonošské houslařské školy Václava Metelky a českého "Stradivariho" Jevgenije Vitáčka. J.Tomeš nás seznámil nejen s dějinami houslařství celého okolí, ale i s dějinami sklářství, a ukázal nám místo, kde kdysi stávala jedna z nejstarších hutí u nás. Krátkému oddychu a občerstvení jsme se oddali na Tomášových vrších a využili ho i k besedě s Pavlem Horou o přestavbě Národního divadla. Že to byla svým způsobem unikátní beseda, se nemusí nijak zvlášť podotýkat. Ale ani tady se hodiny nezastavily a my jsme spěchali přes vršky k Pasekám nad Jiz.,

Kde u Malovského potoka došlo k přetváření průvodcovství. J. Pomeš předal žezlo poslednímu preceptoru na pasecké škole Aloisu Buluškoví. Znovu jsme se setkali se jménem V. Metelky, tentokrát u staré školy ze Zapadlých vlastenců.

Doba pokročila a bylo třeba načerpat sil, o to se vzorně postarali zaměstnanci restaurace "U houslařů". A před námi už zbyla poslední zastávka výletu, Parátník u Zapadlých vlastenců. V hostce jsme si připomněli dějiny a události kaisova Pozdětína a s dychtivostí v očích sledovali thalčování postaru "na cukr, na kafe". Tady jsme se také rozloučili se vzácnějšími účastníky.

Ostatní směřovali k Tomášovu křížu, kde byl přichystán táboráček s občerstvením. Zábava a hudba se dodala z vlastních zdrojů. Vzpomínky se rojily jedna za druhou, vyprávělo se, zpívalo a smálo dosytosti. Určitě by se dalo ještě dlouho vyprávět o tom, co se prošlo, co se uvidělo, co se uslyšelo, ale raději skončíme podělováním všem těm, kteří se zasloužili o zdar této akce.

Svatava Hejralová

10 let národních přehlídek

Už podesáté se letos sejdou ochotníci z vesnických divadelních souborů České socialistické republiky, aby předvedli svůj um divákům semilského okresu. Než se však rozhrne opona a zazní prvá slova z jeviště, musí se vykonat mnoho práce. Ta čeká přípravný výbor, DS Krakonoš, OKS Semily a další. Je pro zajímavost můžeme uvést, že místní divadelníci věnovali přehlídkovému ruchu od počátku téměř 18 000 brigádnických hodin. 10 let přehlídky znarodí 40 různých DS, z nichž nejčastěji Krakonoš vítal ochotníky z Bystré u Poličky (5x), Bystrice u Benešova (5x), Karolinky (4x), Račovic (3x), Újezdu u Radnic (3x), a Vysoké Libně (4x). Všichni se sem těší a jsou tu také vítáni s otevřenou náručí. Z celého Vysokého dýchá přehlídková atmosféra, plná tepla, přátelství a "kumštu". Navazují se nová, trvalá přátelství mezi ochotníky, diváky, oatrony i těmi, kteří se starají o dobré jídlo a ubytování. Není toho málo, co se musí stihnout během jednoho dne. Začíná se seminářem k předcházejícímu představení, přičemž se zároveň staví scéna a zkouší další hra, pak je krátká polezní pauza, během které přijede nový soubor, od 13.30 hod. probíhá rozloučení, krátce po něm je vítání souboru na MěstNV a hned vzápětí uvítání před divadelní budovou v 15 hod. pádem hor - Krakonošem; od 16.00 a 19.30 hod. je sehráno divadelní představení a den uzavírá patronátní večer v zatahovně MOH Větrov. Den začíná všechno nanovo. Je toho dost, ale je třeba nalézt chvíli a konvokovat si s přáteli a načerpat nové síly.

Celý kolotoč kolem přehlídky vám nejlépe přiblíží výstava ve Vlastivědném muzeu, instalovaná scénografem Milošem Honsou za spolupráce členů DS Krakonoš a pracovníků muzea od 19.8. do konce roku 1979. Najdete tam plakáty, brožurky, plakety scén, ceny, dary a z fotografií na vás budou sblížit známé tváře, setkáte se s desítkami titulů dramát. Poslední týden v říjnu ve Vysokém nad Jiz. těší stále větší pozornost, a tak si dovoluujeme všechny čtenáře Větrníku pozvat nejen na výstavu do muzea, ale i na 10.-jubilejní-národní přehlídku vesnických a zemědělských divadelních souborů, které přejeme hodně zdaru!

Svatava Hejralová

Program K. Národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů ve dnech 19.10.-27.10. 1979

Pátek 19.10. - Kouzelník Dik - představení pro děti - začátek ve 13 a 16 hod. (soubor Mluvičlo Újezd u Radnic)

- Sobota 20.10. - F.Hrubín: Křišťálová noc začátek v 18 a 19.30 hod.
(DS LP KOH Sklárný Karolinka)
- Neděle 21.10. - J.Krawže: Vynálezci začátek v 10 hod.
(Lužickosrbský soubor NDA-zahraniční host A.jubilejní přehlídky)
- J.B.Shaw: Čokoládový hrdina začátek v 18 a 19.30 hod.
(DS SZL Bystřice u Benešova)
- Pondělí 22.10.- V.K.Klicpera: Ženský boj začátek v 18 a 19.30 hod.
(DS TJ Sokol Bystřice u Poličky)
- Úterý 23.10. - J.Kmitlová: Selva na studánky začátek v 18 a 19.30 hod.
(DS ZV KOH Plemenář. podnik HSZV Želeč)
- Středa 24.10. - J.A.Tyl: Tvrdohlavá žena začátek v 18 a 19.30 hod.
(KDO OB Hvozdná)
- Čtvrtek 25.10.- V.Venclík: Šťastná rodina začátek v 18 a 19.30 hod.
(DS J.A.Tyl ZV KOH Jablonec.sklárny Josefův Dál)
- Pátek 26.10. - A.Jirásek: Vojnářka začátek v 18 a 19.30 hod.
(DS Havlíček OB Vejprnice)
- Sobota 27.10. - J.Broskiewicz: Konec knihy VI. začátek v 11 a 15 hod.
(host přehlídky - DS mladých Vysoká Libeň)

Vstupenky na jednotlivá představení si můžete objednat ve Střediskové knihovně ve Vysokém nad Jiz., tel. 94 294.

Středisková knihovna a Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad Jiz. zvou všechny čtenáře Větrníku na poslední přednášku cyklu Umění našeho kraje, pořádanou ve spolupráci se Socialistickou akademií Semily. Přednáška má název Umění kolem nás a bude se konat ve čtvrtek 11.října v 19 hod. v čítárně knihovny.

8.září pořádala TJ Jiskra Vysoké nad Jiz. 8.ročník přespolního běhu lyžařů Okolo Petruškových vrchů. Závod probíhal za klidného a teplého počasí. Přihlášeno bylo 142 závodníků, na start se jich dostavilo a závod dokončilo 128. Soutěžilo se v 10 kategoriích. V běhu na 500 m nejmladších zákyň byla nejúspěšnější Lucie Černanová z TJ Jiskra Vysoké n.J. (čas 2,04), z dalších vysocích závodnic Michala Pohanková byla 15., Renata Skrbková 16. a Zuzana Vaverková 18. V kategorii nejmladších žáků v běhu na 500 m zvítězil Martin Zeman z TJ Jiskra Vysoké n.J. (1,54), z ostatních Vysočáků byl 4.Pavel Ševčík, 5.Miroslav Morávek, 6.Pavel Šalda, 8.-10. Štěpán Zeman, 12.-13.Miloslav Černan, 14.-15.Daniel Nosek a Martin Škola, 18. Jaroslav Metelka, 19.Petr Šalda, 20.Tomáš Seidl. V kategorii mladších zákyň běhu na 800 m 1.místo obsadila Lenka Platošová ze Spartaku Kokytnice n.J. (2,57), vysocká závodnice Jitka Soukupová skončila 10., Eva Petrušková 17., Lada Pastorková 18. a Petra Pohanková 19. V běhu na 1 000 m mladších žáků zvítězil Milan Dyta ze Spartaku Kokytnice n.J. (3,13), vysočtí lyžaři obsadili místo 9. (Škola Jindřich), 10.-12. (Petr Šulc), 21. (Petr Osman), 22. (Vladimír Kukla). V kategorii starších zákyň běhu na 1 000 m zvítězila Jana Pokusová ze Seby Tanvald, z Vysokého nestartoval nikdo. V běhu na 1500 m žáků starších 1. byl Roman Erlebach ze Spartaku Kokytnice n.J. (4,18), Petr Nesvadba z TJ Jiskra Vysoké skončil jako 6. V kategorii mladších dorostenek běhu na 1 500 m zvítězila Zuzana Valešová

ze Sokola Nová Paka (4,38). Ze Sokola Nová Paka byl i vítěz běhu mladších dorostenců na 2 000 m Ivoš Procházka, Milan Nesvadba a Jiří Kadavý z Vysokého šlončili jako 3. a 4. V kategorii starších dorostenců (2 000 m) je-
diná účastnice Miluše Veselá ze Seby Tanvald doběhla v čase 7,25. V běhu na 3 000 m dorostenců starších zvítězil Josef Lučera z Jiskry Vysoké (12,18), 3. byl Roman Nesvadba, rovněž z Jiskry. V běhu na 6 000 m mužů - juni-
orů 1. místo obsadil Jaroslav Herčík z AS Mladá Boleslav (23,01), Jaroslav Lučera z Jiskry Vysoké byl 3.

P o č a s í v e V y s o k é m n a d J i z e r o u v č e r v n u 1 9 7 9

Nejvyšší teplota (maximum) 27,7 C, loni 24,8 C, předloni 26,9 C. Nejníž-
ší teplota (minimum) plus 7,0 C, loni plus 3,9 C, předloni minus 0,5 C.
Teploty jsou měřeny ve výšce 2 m nad zemí. Průměrná denní teplota 19,7 C,
loni 12,0 C, předloni 14,7 C. Celkové množství srážek za červen 92,2 mm,
loni 92,1 mm, předloni 134,7 mm. Počet dní se srážkami 18. Nejvíce srážek
za jeden den 19,6 mm, loni 18,9 mm, předloni 41,6 mm. Počet dní s mlhou 2.
Počet dní s bouřkami 7 (většinou slabé a vzdálené). Počet dní se silným
větrem 1.

Celkově byl letošní červen teplotně nadprůměrný, srážkově průměrný. V prv-
ní polovině měsíce trvalo teplé, slunečné a klidné počasí a spadlo 63 mm
srážek. Ve druhé polovině převládalo polojasné až oblačné, chladnější po-
časí a napsalo 28,2 mm.

v č e r v e n c i

Nejvyšší teplota (maximum) 23,3 C, loni 26,3 C, předloni 25,5 C. Nej-
nižší teplota (minimum) 4,8 C, loni 5,6 C, předloni 5,9 C. Průměrná denní
teplota 12,2 C, loni 13,4 C, předloni 14,2 C. Celkové množství srážek za
červenec 102,6 mm, loni 114,1 mm, pře loni 96,5 mm. Počet dní se srážkami
20. Nejvíce srážek za jeden den 24,6 mm. Počet dní s výskytem mlhy 7. Po-
čet dní s bouřkami 5 (většinou slabé a vzdálené). Počet dní s kruobitím
1. Počet dní se silným větrem 1 (krátká víchřice).
Jako celek byl letošní červenec teplotně podnormální, srážkově norma-
lní. Převládalo studené počasí s velkou oblačností a častými srážkami. Sluneč-
ního svitu bylo nepatrně.

v s r p n u

Nejvyšší teplota (maximum) 28,3 C, loni 24,4 C. Nejnížší teplota (mi-
nimum) 3,1 C, loni 3,8 C. Průměrná denní teplota 14,3 C, loni 12,3 C.
Celkové množství srážek 56,0 mm, loni 203,9 mm. Počet dní se srážkami 17.
Počet dní s výskytem mlhy 3. Počet dní s bouřkami 3. Počet dní se silným
větrem 0.
Jako celek byl letošní srpen teplotně slabě podnormální, srážkově podnor-
mální. Převládalo klidné počasí s malou oblačností, s občasným slunečním
svitem a častým slabým deštěm.

Ladislav Petruška

P o d ě k o v á n í

Milena Nečasová, důchodkyně, děkuje mnohokrát žákům 8. třídy, že tak
ochotně a čistě jí složili uhlí do sklepa. Děkuje zároveň vedení ZŠ, za
dobrou výchovu žáků, kteří svou pomocí poskytují starým lidem opravdovou
úlevu.

MěstNV děkuje touto cestou jedné z nejstarších občanek Vysokého n.J.,
 Marii Šírové, č. 387, za úpravu a úklid veřejné cesty do no-
 vé zástavby, bez nároku na odměnu.

Manželé Božena a František Škrobálovi nedávno oslavili zla-
 tou svatbu. Jako projev upřímného poděkování za milou pozornost ze strany
 MěstNV ve Vysokém nad Jizerou při příležitosti 50. výročí jejich sňatku,
 věnovali 50 bezplatně odpracovaných brigádnických hodin.
 Zasloužili se tak o úpravu a úklid městského parku, pomníku padlých a ur-
 nového hřbitova.
 Za tento hezký čin jim patří poděkování.

Z nezvoje

Krásné vzpomínky nám zanechala naše zlatá svatba, na kterou nás po-
 zval MěstNV ve Vysokém 9. června. Při obřadu s doprovodem hudby a proslo-
 vem předsedy s. Pičmana, recitací, nám za Sbor pro občanské záležitosti
 a ČSŽ ze Sklenářic byly předány cenné upomínkové dary, za které srdečně
 děkujeme.

Marie a Ladislav Patočkovi, Sklenářice

S k l e n a ř i c k á k r o n i k a

Svoje narozeniny oslavili
 v červnu:

2.6. Božena Janoušková	84 let
9.6. Anna Havlová roz. Nosálová	82 let
13.6. Marie Kolářová	91 let
18.6. Pavla Mandlová	84 let
20.6. Božena Doubová	83 let
24.6. Marie Soukupová	87 let
30.6. Marie Doubková roz. Nosálová	80 let

v červenci:

2.7. Jaroslav Mečíř, Sklenářice	80 let
17.7. Hynek Erban	92 let
18.7. Marie Taušová	82 let
20.7. Josef Slávik, vysoc. rodák	80 let
20.7. Karel Haba, Sklenářice	70 let
27.7. Blažena Framářová, Sklenářice	70 let
29.7. Marie Marková, Píšť	80 let
29.7. Anna Kavanová, Sklenářice	84 let

v srpnu:

19.8. Marie Pacholíkova	84 let
13.8. Rozalie Bažantová	82 let
22.8. Františka Jančová	83 let
22.8. Františka Novotná	80 let
28.8. Marie Nováková	70 let

v září:

13.9. Božena Šviková roz. Hásková	85 let
15.9. Lučmila Vodseďálková, Stará Ves	88 let
19.9. Petr Slávik, Stará Ves	81 let

Srdečně blahopřejeme!

Úmrtí

- 20.4. zemřela v Jesenném u své dcery naše občanka Božena Jandová ve věku 89 let
- 10.6. ve Vrchlabí zemřela náhle zdravotní sestra Eva Šourková roz. Dobrová z Vysokého ve věku 38 let
- 18.6. zemřel nešťastnou náhodou při kácení stromu Václav Jindřich ze tříce ve věku 41 let
- 1.7. zemřel Oldřich Jarý ve věku 83 let
- 5.7. zemřela v Praze Marie Hubičková roz. Janatová ve věku 83 let
- 26.7. zemřel Josef Polcorutský ve věku 70 let
- 1.8. zemřela Anna Lukšová ve věku 89 let
- 13.8. zemřela Anna Gebrtová, Sklenařice,
- 13.8. zemřel Stanislav Čivrný ve věku 79 let
- 17.8. zemřel Josef Nežuka ve věku 52 let
- 18.8. zemřela Ludmila Hlačíková ve věku 82 let
- 1.9. zemřel Gustav Šimůnek ve věku 74 let
- 8.9. zemřela Marie Patočková, Sklenařice, ve věku 72 let
- 9.9. zemřel Albín Strnádek, Dobrachtice (z Roziny), ve věku 74 let

Čest jejich památce!

Omlouváme se všem čtenářům za dlouhou pauzu ve vydávání Větrníku, způsobenou technickými aj. příčinami.

Od tohoto čísla bude Větrník vycházet jednou za dva měsíce jako dvojčíslo. Příspěvky zasílejte do Vlastivědného muzea k rukám dr. Sojkové.